

атели ще оцените този жест.

ЧОВАНОВ-/Който слуша напрегнато/ Но, по? И повтори!

ГЕОРГИ-/Към Чобанов/ Сега ще ти обясня, макар че исках да сторя това утре, когато ще бъдеш по-спокоен. Агитирах, та, то, против Сговора и в полза на Трудовия блок.

ЦАЧЕВ-/Към Георги/ Целият град се възхищава от вас.

ЧОВАНОВ-/Забъркан/ Чакайте!... Недей, Георги, не ми е сега до шегя... Закани против вас... нападки в "Народна триба"... делегации от осмата... а стрелбата по вас?...

ГЕОРГИ- Всичко това беше наше дело, за да ви заблудим. Тате, такава жестока шегя не бих си позволил. Казах истината.

ЧОВАНОВ-/Поразен/ Истината? Тате, мога ли аз да говоря за комунисти... против баща си!... Има ли правда на тази земя?...

ГЕОРГИ- Има, тате, и ти днес ще го кажеш.

ЧОВАНОВ-/Задъхва се/ Мълчи!... Койт сии ми говори това? Моят сии!!... Но тогава... по-добре-смърт! /Падна сива пейката/.

ЦАЧЕВ-/Към Чобанов/ Г-н Чобанов, аз не искам тук нищо осъдително. Идеите, които присвядват тези млади хора, са чудесни, и всеки честен човек трябва да се радва на тяхното тържество.

ЧОВАНОВ-/Дига бавно глава/ Значи, и ти...

ЦАЧЕВ- Да, аз съм прикипнал първият, който се радва. Телефонните сведения говорят, че тези идеи са проникнали в цялата страна. Аз съм сии на народа, и против народа не мога да вървя. И заедно с него казвам: да живее обновлението! Да живеят неговите достойни пиконери, какъвто е и вашият сии!

ЧОВАНОВ-/Става бавно от пейката/ И ти ли си бил против мене, мерзавцо! И ти ли, птице прелетна! Затуй ли те прибрах в партията, куче краставо?!

ЦАЧЕВ-/Към Георги/ То една партия!... Може да направи престъпник и